

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 3.5.2005
COM(2005) 177 végleges

ZÖLD KÖNYV

a Pénzügyi Szolgáltatások Politikáról (2005-2010)

(előterjesztő: a Bizottság)

TARTALOMJEGYZÉK

ÁTFOGÓ POLITIKAI CÉL	3
1. MEGHATÁROZÓ POLITIKAI IRÁNY	4
2. JOBB SZABÁLYOZÁS, ÁTVÉTEL, BETARTATÁS ÉS FOLYAMATOS ÉRTÉKELÉS	8
3. A 2005-2010 IDŐSZAKRA VONATKOZÓ PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK KONSZOLIDÁCIÓJA	9
3.1. FENNMARADÓ INTÉZKEDÉSEK BEFEJEZÉSE	9
3.2. HATÉKONY ÉS EREDMÉNYES FELÜGYELET	11
3.3. A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ BEFEKTETÉSEK ÉS A VERSENY ELŐSEGÍTÉSE	11
3.4. A KÜLSŐ DIMENZIÓ	11
4. LEHETSÉGES, TERVBE VETT ÚJ KEZDEMÉNYEZÉSEK	12

I. MELLÉKLET

- (1) A PÉNZÜGYI INTEGRÁCIÓBÓL SZÁRMAZÓ GAZDASÁGI ELŐNYÖK
- (2) JOBB SZABÁLYOZÁS, A SZABÁLYOZÁS JOBB ÁTVÉTELE, BETARTATÁSA ÉS FOLYAMATOS ÉRTÉKELÉS
- (3) HATÉKONY ÉS EREDMÉNYES FELÜGYELET
- (4) A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ KONSZOLIDÁCIÓ AKADÁLYAI
- (5) A KÜLSŐ DIMENZIÓ
- (6) VAGYONKEZELÉS
- (7) LAKOSSÁGI PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOK

II. MELLÉKLET

AZ ELFOGADOTT, EGYEZTETÉS ÉS ELŐKÉSZÍTÉS ALATT ÁLLÓ INTÉZKEDÉSEK ÜTEMTERVE

Zöld Könyv

A pénzügyi szolgáltatások politikáról (2005-2010)

(EGT vonatkozású szöveg)

A Bizottság következő öt évre vonatkozó pénzügyi szolgáltatások politikájának¹ átfogó célja:

- Az integrált, nyitott, versenyalapú és gazdaságilag hatékony Európai pénzügyi piac megszilárdítása és a fennmaradó, gazdaságilag még jelentős akadályok felszámolása.
- Olyan piac elősegítése, ahol a pénzügyi szolgáltatások és tőke szabadon áramolhat az EU teljes területén a lehető legalacsonyabb költségekkel – a prudenciális felügyelet, a pénzügyi stabilitás megfelelő és hatékony szintje, valamint magas szintű fogyasztóvédelem mellett.
- A jelenleg hatályos jogszabályi keret végrehajtása, betartatása és folyamatos értékelése, bármely, jövőre vonatkozó kezdeményezés tekintetében jobb szabályozási agenda szigorú alkalmazása a felügyeleti konvergencia javítása és Európa globális pénzügyi piacokra való befolyásának erősítése érdekében.

Ez a könyv bemutatja a Bizottság előzetes véleményét a következő öt évre vonatkozó pénzügyi szolgáltatások politika prioritásairól. Számításba veszi a négy szakértői csoporttal megkezdett, majd a széles közvélemény bevonásával lefolytatott, 2 éven át tartó konzultációs folyamat alatt kifejtett számos különböző véleményt². További párhuzamos kezdeményezések tartalmazzák az EU pénzügyi szolgáltatások bizottságának pénzügyi integrációról szóló jelentését³ és az Európai Parlament Gazdasági és Pénzügyi Bizottságának az EU pénzügyi piacok integrációjának jelenlegi állásáról szóló jelentéstervezetét⁴.

A Bizottság az európai pénzügyi szolgáltatáspolitikáé jövőjével kapcsolatos eredeti elképzeléseihez kíván észrevételeket begyűjteni. A válaszokat 2005. augusztus 1-ig várják, a következő e-mail címre: markt-consult-financialservices@cec.eu.int. A válaszokat

¹ A Bizottság átfogó, 2005–2009-re vonatkozó stratégiai céljai részeként ld.: COM(2005) 12, 2005.1.26: 1.1. szakasz 2. bekezdése és COM(2005)24, 2005.2.2., 3.2.1. pont.

² Ld.: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan/stocktaking_en.htm

³ Az EU pénzügyminisztereinek 2004. június 2-án tartott megbeszéléséről szóló jelentés, korlátozott hozzáférésű.

⁴ Ld.: http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/553/553131/553131en.pdf

nyilvánosságra hozzák a Bizottság weboldalán – amennyiben nincsen kifejezett kérés ennek ellenkezőjére.

Az észrevételeket és a Bizottságon belüli további előkészítő munkát figyelembe veszik a **Végleges Politikai Program** meghatározása során, amelyet **2005 novemberében** mutatnak be Fehér Könyv formájában.

1. MEGHATÁROZÓ POLITIKAI IRÁNY

Az utóbbi hat év során jelentős előrelépések történtek az integrált európai tőke és pénzügyi szolgáltatások piacának irányába. A Pénzügyi Szolgáltatások Cselekvési Tervben bemutatott szükséges szabályok legtöbbször időben megegyezés született és jelenleg folyamatban van azok átültetése. A „Lámfalussy-folyamat” eredményeképpen egyszerűsödött és hatékonyabbá vált az európai döntéshozatal és a szabályozási struktúra⁵. Az európai intézmények és a piaci résztvevők közötti folyamatos szisztematikus együttműködés tovább fejlődött. Továbbá, az euro bevezetése nyomán megnőtt az integrációs folyamatba vetett politikai bizalom.

Számos feladat azonban még hátra van. A 2005-2010 közötti időszakra vonatkozóan egy új, különböző súlypontok jellemezte szakasz veszi kezdetét:

- a hatályos jogszabályok konszolidációja, néhány új kezdeményezéssel;
- az európai szabályoknak a nemzeti szabályozásba való hatékony átvételének biztosítása és azoknak a felügyeleti hatóságok általi szigorúbb betartatása;
- folyamatos ex-post értékelés, amelynek során a Bizottság körültekintően figyelemmel kíséri e szabályok gyakorlatban történő alkalmazását – valamint azok európai pénzügyi szektorra gyakorolt hatását.

A tagállamoknak, a szabályozóknak és a piaci résztvevőknek el kell látniuk a feladataikat. Amennyiben szükséges, a Bizottság késlekedés nélkül javasolni fogja az olyan intézkedések módosítását vagy akár megszüntetését, amelyek nem vezetnek a kívánt eredmények eléréséhez. Ez a megközelítés alapvető fontosságú annak érdekében, hogy biztosítsák a kemény harcok árán elfogadott európai keretszabályozás optimális működését – amely a piaci résztvevők, a több, mint 20 millió európai vállalkozás és 450 millió polgár, vagyis az egész európai gazdaság javát szolgálja.

⁵ A 2001. február 15-én közzétett Lámfalussy jelentés megtalálható a Bizottság honlapján: http://europa.eu.int/comm/internal_market/securities/lamfalussy/index_en.htm; Ld. az I. melléklet 8. lábjegyzetét is.

Az utóbbi hat évre vonatkozó agendát az a vízió vezérelte, amely szerint az elmélyített, likvid és dinamikus pénzügyi piacok elősegítik a tőke és a szolgáltatások hatékony elosztását és biztosítását az európai gazdaság egészében – a nagy és kiskereskedelemben egyaránt –, megalapozva a magasabb szintű, hosszútávú növekedést és munkahelyteremtést a gazdaság egészében. Az FSAP-ra irányuló jogalkotási javaslatok kulcsfogalmai a határokon átnyúló verseny, a piaci hozzáférés, fokozott átláthatóság, piaci integritás, pénzügyi stabilitás és hatékonyság. Összefoglalva, az FSAP jogalkotás híven tükrözte ezeket a vezérelveket, amelyek napjainkban is érvényesek.

Az európai pénzügyi integrációból eredő gazdasági előnyökhöz (I. melléklet) nem fér kétség. Mindezt a lisszaboni stratégia keretében is felismerték⁶ – és megerősítette a Bizottságnak a növekedést és munkahelyteremtést hangsúlyozó lisszaboni stratégiára irányuló középtávú felülvizsgálata⁷.

A nemzeti szabályozásnak a közös európai szabályozásnak való megfeleltetése kihívásokkal jár: egyrészt jelentős „ex-ante” kiigazítási költségeket ró a szabályok betartásáért felelős nemzeti hatóságokra és a piaci szereplőkre. Ezek a tranzíciós problémák önmagukban is kihívást jelentenek – elsősorban azért, mert túlnyomórészt rövid időszakra koncentrálnak (2005-2007). E tranzíciós költségekkel kapcsolatos kételyek azonban nem torzíthatják a szélesebb gazdasági előnyöket. Világosan látszik az alternatíva: a széttöredezett és gyenge teljesítményű pénzügyi piacok és/vagy az eltérő és koordinálatlan kockázatkezelési gyakorlatok alá tartozó és magasabb tőkeköltségekkel járó nemzeti likviditási „pool”-ok összetapasztása. A FSAP működőképes jogi keretet hozott létre, amely a kibocsátók, befektetők és szolgáltatásnyújtók számára lehetővé teszi a páneurópai szintű, indokolatlanul fennálló jogi akadályoktól mentes tranzakciókat. Most az a fontos, hogy mindez működőképes legyen.

Napjainkban a gazdasági és piaci indikátorok azt sugallják, hogy az európai pénzügyi integráció számos szektorban folyamatban van: a nagykereskedelmi piacon; a tőzsdéken; a pénzügyi piac infrastruktúrában, mint pl. klíring és elszámolás. Mindez javította a feltételeket a pénzügyi szolgáltatások valamennyi igénybevevője számára. Kirajzolódófélben van az európai piaci „reflex”, bár a fent említett területeken és a kis- és nagykereskedelem területén is jelentős mértékű tennivaló marad. Például, a kiskereskedelmi értékesítés továbbra is széttöredezett és néhány piac továbbra is áthatolhatatlan marad. Ezeket az akadályokat átfogó elemzésnek kell alávetni, különösen annak meghatározása céljából, hogy

⁶ ^A 2000 március 23-24-i lisszaboni Európai Tanács megegyezett az EU következő évtizedre vonatkozó új stratégiai céljáról: az EU váljon a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává, biztosítva a fenntartható fejlődést több és jobb minőségű munkahellyel és erősebb szociális kohézióval.

⁷ Növekedés és munkahelyek: A lisszaboni stratégia új kezdete, 2005, február: http://europa.eu.int/growthandjobs/pdf/COM2005_024_en.pdf

jelentenek-e a tőke és pénzügyi szolgáltatások áramlásában jelentős gazdasági akadályt.

Egy jól működő kockázati tőke-piac stratégiai fontosságú elem az új és innovatív cégek, a vállalkozói szellem ösztönzésének, a termelékenység növelésének és a fenntartható gazdasági növekedési ráta elérésének Európában. Jelenleg a kockázati tőke európai piaca kevésbé hatékony pl. az amerikai piachoz képest. Emiatt fontos, hogy azonosítsák az e területre irányuló további kezdeményezések prioritásait.

A „jobb szabályozást” célzó szigorúbb megközelítés képezi az egész eljárás alapját: kezdődően a politikai koncepciótól a valamennyi szintet átfogó nyitott és átlátható konzultáción keresztül egészen az új javaslatot és az ex-post értékelést megelőző részletes és meggyőző gazdasági hatáselemzésekig. Mindez döntő jelentőséggel bír a pénzügyi intézetek és kibocsátók adminisztratív költségeinek csökkentésében és az európai pénzügyi iparág versenyképességének növelésében.

Ezeket a megközelítéseket az Európai Parlamentnek és Tanácsnak is alkalmaznia kellene annak érdekében, hogy elkerüljék a Bizottság bizonyítékokkal alátámasztott javaslatainak szükségtelen túlbonyolítását. Különösen, a tagállamok részéről elkerülendő, hogy további, az irányelveken túlmutató szabályozási szinteket vezessenek be – az ún. *goldplating* (ami az irányelvek további szabályozási rétegekkel való beborítását jelenti) révén az EU szabályok egyetlen csomagjának előnyeit már csírájában elfolytják, továbbá az európai iparra szükségtelen terheket és költségeket rónak.⁸

Mint már ezt megelőzően is, bizonyíthatóan abból kell kiindulni, hogy valamennyi új, az európai pénzügyi szolgáltatási előírásokra irányuló javaslat, valamint a hatékonyság és stabilitás tekintetében a vonatkozó végrehajtási intézkedések figyelemre méltó gazdasági előnyökkel járnak. Ezen előnyöket annak megfelelően kell mérni, hogy az intézkedések mennyiben könnyítik meg a határokon átnyúló üzleti tevékenységet és a belső stabilitás védelme mellett hogyan járulnak hozzá az európai pénzügyi piacok versenyképességének növeléséhez

A Bizottság megközelítésének továbbra is célja, hogy az előkészítési fázis során lehető leg szélesebb körű konszenzust érjen el, amelyhez szükséges a tagállamok, az Európai Parlament, az EU felügyeleti hálózatok (CEBS⁹, CEIOPS¹⁰ és CESR¹¹), az Európai Központi Bank, a piaci résztvevők közötti szoros és átlátható együttműködés, a jövőben

⁸ Ld. az EU jogszabályok tagállamok általi átvételének legjobb gyakorlatairól szóló bizottsági ajánlást, SEC2004(2004) 918.

⁹ A 2004. január 1-én megalakult Európai Bankfelügyeleti Bizottság (Committee of European Banking Supervisors).

¹⁰ A 2003. november 24-én megalakult Európai Biztosítási és Nyugdíjfelügyeleti Bizottság (Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors).

¹¹ A 2001. június 7-én megalakult Európai Értékpapírszabályozási Bizottság (Committee of European Securities Regulators).

pedig a fogyasztói csoportok intenzívebb bevonása¹². A szabályozási megközelítések eltérőek az egyes tagállamokban – a komplex területeken az európai jogalkotás megoldandó feladata, hogy megtalálja az európai érdekeket legjobban szolgáló egyensúlyt. Bármely jogalkotásnak tiszteletben kell tartania a Szerződésben foglalt szubszidiaritás és arányosság elvét¹³, valamint elő kell segítenie a verseny erősítését.

Előrelépésre van szükség az európai felügyeleti konvergenciáról szóló fontos vitában. A felügyeleti rendszernek rendelkeznie kell azokkal a szükséges eszközökkel, amelyek révén biztosítható az európai pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás hatékony működése, és ezáltal a páneurópai üzleti tevékenység elősegítése. Az eredményeknek biztosítaniuk kell a demokratikus felelősséget a tagállamok és az Európai Parlament irányába. Ebben a kontextusban az Európai Alkotmány¹⁴ hatálybalépése rendkívül fontos a Lámfalussy-folyamat¹⁵ középtávú folyamatossága és fenntarthatósága tekintetében.

Miután a szabályozási keretrendszer és a felügyeleti struktúrák nagyrészt már működnek, a Bizottság véleménye szerint a különböző politikaterületekkel – különösen a verseny és fogyasztói politika – fellépő szinergiahatások az elkövetkezendő 5 év során erősödni fognak. Így a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozóan számos felmérést terveznek. A Bizottság üdvözlőné, ha a piaci résztvevők hatékonyabb és kezdeményezőbb szerepet vállalnának abban, hogy előbb nemzeti szinten, majd a Bizottságnak jelentenek a nyilvánvaló szabálysértéseket és versenyellenes magatartásokat, függetlenül attól, hogy értesítéseiket milyen forrásból szerzik.

Egyéb, horizontális és kiegészítő politikaterületek (vállalatvezetés, társasági jog reformja, számvitel, zárszámadás) szintén kiemelkedő jelentőséggel bírnak a bizalom és átláthatóság kiépítésében az európai pénzügyi piacokon. Bár nem képezi jelen könyv részét, az e területeken zajló munka a megállapodott ütemtervnek¹⁶ és a „jobb szabályozás” elvén alapuló egyszerűsítést célzó megközelítésnek megfelelően fog előrehaladni. A vállalatoknak, könyvvizsgálóknak, auditoroknak és más

¹² A pénzügyi szolgáltatások szakértőinek FIN-USE fóruma már jelenleg is ellátja a Bizottságot a fogyasztói oldal értékes információival.

¹³ Ahol a jogi megoldások igazoltnak tűnnek, ezeket csak akkor alkalmazzák EU szinten, ha a helyi szinten tett intézkedések nem bizonyultak elegendőnek vagy nem ültethetők át a gyakorlatba; a hatásaik nem haladhatják meg a belső piac megfelelő működéséhez szükséges mértéket.

¹⁴ Különösen az (új) I-36. cikk biztosítja az Európai Parlament és a Tanács számára annak jogát, hogy a Bizottság által elfogadott, felhatalmazáson alapuló szabályozásokat visszavonhatja.

¹⁵ Az értékpapírokra vonatkozó hatályon kívül helyező záradékok („sunset clauses”) 2007-től lépnek hatályba. E záradékok szerint a Bizottság által komitológia révén elfogadott végrehajtási intézkedések elfogadására vonatkozó felhatalmazás (a Lámfalussy-folyamat második szintje) lejár, kivéve, ha a Tanács és az Európai Parlament kifejezetten ennek meghosszabbításáról dönt (amely a Bizottság együtdöntési javaslata).

¹⁶ A Vállalatirányítási és Társasági Jogi Cselekvési Terv; intézkedéseket tartalmaz a következőkre vonatkozóan: IAS végrehajtás; 8. társasági jogi irányelv; az IAS harmadik ország törvénykezése általi elfogadása, mint pl. USA; a vállalatirányítási struktúrák átláthatósága; a részvényesi struktúra javítása stb.

piaci résztvevőknek a legmagasabb szintű etikai normáknak megfelelően kell munkájukat ellátniuk. A nemzeti felügyeleteknek biztosítaniuk kell ezek tényleges alkalmazását, off-shore pénzügyi központokra vonatkozóan is. Máskülönben egyre inkább növekedni fog az erre és más területekre irányuló kiegészítő szabályozási beavatkozást sürgető piaci és politikai nyomás. E kérdés jelenleg a számviteli standardokról szóló negyedik és hetedik társasági jogi irányelvek felülvizsgálatának részét képezi. A cél az off-shore pénzügyi központokban működő jogalanyokról szóló információk közzétételének erősítése.

A nemzetközi szabványintézetek – mint pl. International Accounting Standards Board-Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete (IASB) – jövőbeni irányításával, finanszírozásával és politikai felelősségével kapcsolatos viták egyre növekvő politikai súllyal bírnak. A Bizottság azon a véleményen van, hogy erősíteni kell e struktúrák állami felügyeletét az érintett felek érdekeinek megfelelő figyelembevételével, a kielégítő mértékű átláthatóság, az eljárások betartása és a fenntartható finanszírozás biztosítása érdekében.

Kifelé tekintve, Európa jelentős stratégiai lehetőséggel rendelkezik, hogy befolyást gyakoroljon a nemzetközi pénzügyi piacokat szabályozó paraméterekre. Emiatt fontos ennyire az EU-USA pénzügyi piac párbeszéd elmélyítése, valamint a Japánnal, Kínával, és pl. Indiával kialakított pénzügyi kapcsolatok erősítése (ld. 3.4. pontot). A Bizottság támogatja e párbeszéd agendájának bővítését, ami révén azok jövőcentrikusabbá válnak és jobban támaszkodnak a piaci résztvevők nyújtotta inputokra. A dohai kereskedelmi forduló, valamint a bilaterális és regionális kereskedelmi megállapodások keretében további erőfeszítésekre kerül sor harmadik országok pénzügyi piacainak megnyitása érdekében.

A Bizottság a következőket kívánja megtudni az érdekelt felektől:

- mennyiben értenek egyet az elkövetkezendő öt évre vonatkozó bizottsági politika átfogó céljaival;
- mennyiben értenek egyet a fentiekben bemutatott meghatározó politikai iránnyal.

2. JOBB SZABÁLYOZÁS, A SZABÁLYOZÁS JOBB ÁTVÉTELE, BETARTATÁSA ÉS FOLYAMATOS ÉRTÉKELÉS

A gazdaság teljesítményének javulása és a jólét megteremtése nagymértékben az európai intézmények, a felügyeleti hatóságok és piaci résztvevők azon képességétől függ, hogy mennyiben biztosítják a létező szabályok konzisztens alkalmazását és betartását, ami révén a legjobb gyakorlat normává válik (I. melléklet, II. szakasz). Így olyan – a közösségi jogot konzisztens módon és pontosan értelmező – mozgástér jön létre,

amelyben elkerülhetők a jogi bizonytalanságok és félreértések Mindehhez szükséges a betartási mechanizmusok erősítése és a tagállamokon keresztüli összekapcsolása, többek között az európai felügyeleti hálózatokon keresztül. Az így megosztásra kerülő felelősség jelentős kihívást jelent a 25 tagú Európai Unió számára – a kilátásba helyezett további bővítésekkel.

A prioritások a következők:

- A nyílt és átlátható politikaalkotás folytatása a konzultációs mechanizmusok fokozott bevonásával valamennyi szinten;
- Valamennyi releváns (európai és nemzeti szintű) pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó szabály¹⁷ egyszerűsítése és konszolidálása;
- A normák és gyakorlatok felügyeleti szintű közelítése a politikai felelősség tiszteletben tartásával és a fennálló intézményi akadályok figyelembevételével;
- A tagállamokkal való együttműködés az átvétel elősegítése és a konzisztens végrehajtás érdekében;
- Annak elemzése, hogy a létező irányelvek és szabályok mennyiben járulnak hozzá a várt gazdasági előnyök eléréséhez, valamint az e tekintetben nem megfelelőnek minősülő intézkedések visszavonása; valamint
- A megfelelő végrehajtás és betartatás biztosítása, amennyiben szükséges a már létező jogszabályokra és esetjogra épülő szabálysértési eljárásokon keresztül.

A Bizottság a következőket kívánja megtudni az érdekelt felektől:

- mennyiben értenek egyet az azonosított, prioritást élvező intézkedésekkel; valamint
- milyen további intézkedéseket tartanak szükségesnek az európai jogszabályok konzisztens alkalmazásának és betartatásának erősítéséhez.

3. A 2005-2010 IDŐSZAKRA VONATKOZÓ PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK KONSZOLIDÁCIÓJA

3.1. FENNMARADÓ INTÉZKEDÉSEK BEFEJEZÉSE

JELENLEGI JOGALKOTÁS ÉS ELŐKÉSZÍTÉS ALATT ÁLLÓ

¹⁷ Az egyszerűsítést szolgáló néhány pilótaprojekt kiválasztására a következő években kerül sor. Egy megvalósíthatósági tanulmány előnyös lehet annak kiderítésére, hogy hosszútávon valamennyi szabályozás összefoglalható-e egyetlen „pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályrendszerben”.

INTÉZKEDÉSEK

A következő 12 hónap első prioritása az Európai Parlament és a Tanács egyeztetési fázisa fennmaradó elemeinek, valamint a jelenleg a Bizottság előkészítése alatt álló kulcsintézkedések befejezése.

Utóbbiak a kereskedelem utáni pénzügyi szolgáltatásokra (klíring és elszámolás) vonatkozó (lehetséges) irányelv, az új biztosításszolvencia keretszabályozás, egy, fizetésekre irányuló (lehetséges) jogalkotási javaslat (Id. II. melléklet). Ez az előkészítés kiterjed mind a részletes hatásvizsgálatra, mind a tágran értelmezett érintettekkel való konzultációra.

TERÜLETEK, AMELYEKSEL KAPCSOLATBAN A BIZOTTSÁG NEM TESZ JAVASLATOT

A Bizottság csak akkor köteles cselekedni, amikor az európai kezdeményezések egyértelmű gazdasági előnyt nyújtanak az iparnak, a piacoknak és a fogyasztóknak. Konkrétan, a Bizottság jelenleg a **hitelminősítő ügynökségek** és **pénzügyi elemzők** területére koncentrálnak, amelyre vonatkozóan – a CESR és CEBS meghallgatását követően – határozatot hoz, amennyiben ebben a szakaszban további jogalkotásra lenne szükség, vagy ha elégségesek a piaci visszaélésekről szóló irányelv rendelkezései, valamint az önszabályozás¹⁸ és a monitoring mechanizmusok. Már most világos, hogy a Bizottság nem tesz javaslatot semmilyen végrehajtási intézkedésre az **átvételre irányuló javaslatokról** szóló irányelv szerint.

Mindazonáltal, amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy tesz jogalkotásra irányuló javaslatot ezeken és más területeken, a Bizottság habozás nélkül felülvizsgálja ezt az állásfoglalást abban az esetben, amennyiben a jövőbeni piaci fejlemények beavatkozást sugallnak.

TERÜLETEK, AMELYEKSEL KAPCSOLATBAN A BIZOTTSÁG FELÜLVIZSGÁLHATJA JAVASLATÁT

Miután az EU tagállamok megegyeztek a **hágai egyezményről** multilaterális megállapodás közvetítő által őrzött értékpapírokra vonatkozó jogszabályok ütközéséről¹⁹) a Bizottság javasolta annak aláírását, azonban nemrég néhány tagállam és az Európai Központi Bank kétségeinek adott hangot az egyezményrel kapcsolatban. A Bizottság 2005 végére előkészíti a felvetődött kétélyek jogi elemzését, majd ezt követően dönt arról, hogy szükséges-e a jelenlegi aláírási javaslat változtatása.

¹⁸ Pl. az International Organisation of Securities Commissions (IOSCO) kódex.

¹⁹ A tulajdonjog meghatározásához szükséges egységes jogi formula olyan esetekben minősülhet hasznosnak, amikor az értékpapírokat különböző országok pénzügyi közvetítőinek egész láncolata őrzi meg.

3.2. HATÉKONY ÉS EREDMÉNYES FELÜGYELET

Az európai pénzügyi integráció előrehaladásával a felügyelet új kihívásokkal néznek szembe. A határokon átnyúló kockázatok monitoringja egyre kritikusabb ponttá válik és bár az integráció általában erősíti a stabilitást, a „spill-over” (túlcsordulási) hatások – mint pl. több pénzügyi piacot és/vagy az EU egész területén működő csoportokat érintő rendszerhiba – felerősödnek. A Bizottság azon a véleményen van, hogy ezek a kihívások fejlődőképes, „bottom-up”(alulról felfelé történő) megközelítéssel kezelhetők (I. melléklet, III.szakasz).

3.3. A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ BEFEKTETÉSEK ÉS A VERSENY ELŐSEGÍTÉSE

A pénzügyi szolgáltatások szektorának konszolidációjának piacvezérelt módon kell történnie. Ugyanakkor egyes területeken biztosítani kell a pénzügyi rendszer rendezettségét és stabilitását. A határokon átnyúló tranzakciókkal kapcsolatos költségek és akadályok számottevően akadályozzák a határokon átnyúló befektetéseket és a gazdaság racionalizálását Európában. A Bizottság az előzetes jelentésben azonosította a potenciális korlátokat és felkérte az érintetteket, hogy tegyék meg észrevételeiket a szerintük legsúlyosabb akadályokról.²⁰ Ezen indokolatlanul fennálló akadályok felszámolása, vagy legalábbis csökkentése jelentősen erősíteni fogja a szektor és a tágran értelmezett gazdaság versenyképességét – a növekedés és munkahelyteremtés erősítésével (I. melléklet , IV. szakasz).

3.4. A KÜLSŐ DIMENZIÓ

A Bizottság figyelemmel fogja kísérni, hogy a tagjelölt országok eleget tesznek-e kötelezettségeiknek a pénzügyi szolgáltatások terén. Továbbá, prioritás marad a nemzetközi szintre gyakorolt európai befolyás erősítése, valamint az európai pénzügyi szektor globális versenyképességének biztosítása. A pénzügyi szolgáltatások globális tevékenységek – egy adott jogrendszer fejleményei hatással vannak más jogrendszerekre. Az I. melléklet V. szakasza tartalmazza az azonosított (szabályozási) célokat és az USA-val és Kínával való nyílt, ex-ante alapú szabályozási párbeszéd létrehozásának irányába tett pozitív előrelépéseket. A Bizottság továbbá üdvözlőné, ha az elkövetkező öt év során más országokkal, mint pl. Japánnal, és ha lehetséges, Indiával elmélyíthetőek lennének a pénzügyi kapcsolatok.

A Bizottság a következőket kívánja megtudni az érdekelt felektől:

- mennyiben értenek egyet azon intézkedések körével, amelyeknél a Bizottság úgy dönthet, hogy nem hoz intézkedést, illetve léteznek-e olyan konkrét területek, amelyekre vonatkozóan a Bizottság ne terjesszen elő jelenleg előkészítés alatt álló

²⁰ http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#obstacles

javaslatokat, illetve léteznek-e olyan területek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottságnak vissza kellene-e vonni javaslatait.

- mennyiben tartják elégségesnek a jelenlegi szabályozási és felügyeleti keretrendszert a következő évek felügyeleti kihívásainak kezelésére ill. esetleges szabályozatlan területek lefedésére; és ennek leghatékonyabb módon való megvalósítása
- a nemzetközi szintű szabályozás és együttműködés terén milyen célok, lefedendő szektorok és prioritásterületek vannak.

4. LEHETSÉGES, TERVBE VETT ÚJ KEZDEMÉNYEZÉSEK

A négy szakértői csoport munkájával kezdetét vett, 2 éven át tartó konzultációs folyamat keretében kifejezésre juttatott véleményekkel összhangban a Bizottság két, egyértelműen elhatárolható politikaterületet azonosított, amelyekről érkező kezdeményezések haszonnal járhatnak az európai gazdaságra nézve: **vagyonkezelés** (I. melléklet, VI. szakasz) és **lakossági pénzügyi szolgáltatások**. Az e területeken zajló munka „bottom-up” alapú, konzultatív alapú lesz és követni fogja a piaci fejleményeket.

A Pénzügyi Szolgáltatások Cselekvési Tervet követő értékelési folyamat során megállapítást nyert, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások területe további figyelmet igényel (I. melléklet, VII. szakasz). Miközben jelentős előrelépések történtek a pénzügyi piacok integrációja területén, a lakossági pénzügyi szolgáltatások – pl. a fogyasztók számára nyújtott pénzügyi szolgáltatások továbbra is széttöröztek.

A Bizottság szerepe abban ragadható meg, hogy megkönnyíti a lakossági pénzügyi szolgáltatások nyújtását Európában. A határokon átnyúló szolgáltatások nyújtásának négy elosztási csatornája azonosítható: (i) a fogyasztó igénybe veszi egy másik tagállam pénzügyi szolgáltatójának szolgáltatását, úgy, hogy abba az országba utazik; (ii) egy vállalkozás egy másik tagállam fogyasztóinak értékesíti termékeit anélkül, hogy abban a tagállamban telepedett volna le; (iii) egy vállalkozás egynél több tagállamban telepedett le és kínálatát a helyi piacokhoz igazítja; és (iv) páneurópai alapon kialakított szolgáltatások, akkor is, ha azokat helyi szinten nyújtják.

Bár a vállalkozásoknak és fogyasztóknak szánt páneurópai útlevel ígérek a legnagyobb haszonnal járóknak, lehetséges alternatív megoldások, mint pl. a 25 nemzeti szabályozást érintetlenül hagyó, a határokon átnyúló gazdasági tevékenységbe fogni kívánó piaci résztvevőkre és fogyasztókra vonatkozó ún. „26. szabályozás”, jelenleg vita tárgyát képezik. A „26. szabályozás” nyújtotta előnyökről azonban még meg kell győződni, az önkéntes alapú, meghatározott termékekre kialakított európai normákról való megegyezés nehézkesnek tűnik. A Bizottság ugyanakkor tudomásul veszi a jelenleg zajló vitát és intézkedni fog a „26. szabályozás” további elemzését célzó kezdeményezésre adott

válaszként megvalósíthatósági tanulmány elkészítésével, pl. az egyszerű biztosítási (életreszóló/határozott idejű) és megtakarítási termékek piacán.

A Bizottság emiatt javasolja specifikus lakossági termékek fórum csoportok létrehozását korlátok azonosításának és lehetséges megoldási javaslatok megvitatásának céljából, és amelyeknek tagjai a terület ipari és fogyasztói érdekeket képviselő szakemberei. E munkát intenzív kutatásokkal támogatják.

LEHETSÉGES JÖVŐBENI INTÉZKEDÉSEK TERÜLETEI

A jelzáloghitel egyike azoknak a területeknek, ahol a lakossági pénzügyi szolgáltatások integrációja előnyös lehet – miközben a piac termékei korlátlanok maradnak; egy, 2005 nyarára tervezett külön Zöld Könyv foglalkozik majd a jelzáloghitel fórumcsoport által megfogalmazott 48 ajánlással. A konkrét kezdeményezéseket – alapos konzultációt követően – legkorábban 2006-ban jelentik be.

A szakértői csoport által levont következtetések és a nyilvános konzultáció keretében megfogalmazott vélemények alapján a következő területek további megfontolások tárgyát képezhetik:

- **Az információs követelményekre vonatkozó létező szabályok kodifikálása és lehetséges egyszerűsítése**, különös tekintettel az egymástól eltérő szövegek közötti konzisztenciára és koherenciára²¹;
- **Pénzügyi közvetítés**, különös tekintettel a jól informált és megbízható közvetítőkön keresztül megvalósuló, határokon átnyúló szolgáltatásokra, a díjakkal és a szolgáltatást nyújtókkal való kapcsolatok teljes átláthatósága alapján. Ezen a területen már megtörtént az előkészítő munka²². A pénzügyi szolgáltatók termékei és struktúrája fejleményeinek tekintetében meg kell vizsgálni az üzletvitelre, az értékesítési tanácsadásra és a tájékoztatásra vonatkozó szabályok összehangolását.
- **Bankszámlák**: különös tekintettel a külföldi számlanyitás akadályaira, valamint a számla vezetésére, átruházhatóságára és megszüntetésére. Úgy tűnik, hogy speciális problémák mutatkoznak pl. a devizakülföld és azonosítási követelmények területén.

A Bizottság a következőket kívánja megtudni az érdekelt felektől:

- mennyiben értenek egyet az újonnan azonosított, prioritást élvező intézkedésekkel;

²¹ A Bizottság Közös Referenciakereten dolgozik, amely hozzájárul az európai szerződési jog koherenciájának javításához.

²² A biztosítási közvetítésről szóló irányelv és a pénzügyi eszközökről szóló irányelv szerint.

- melyek a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás különböző modelljeivel járó előnyök és hátrányok, szükséges-e a „26. szabályozás” létrehozása és mely tevékenységekre nézve lenne ez előnyös;
- a fogyasztók képessé tétele arra, hogy hatékonyabban éljenek a pénzügyi szolgáltatásokkal, illetve szükséges-e ezzel kapcsolatban szakszerűbb, független tanácsadás nyújtása, a képzés minőségének javítása vagy pénzügyi ismeretek oktatása;
- mennyiben értenek egyet a fenti lakossági termékek listájában meghatározott kérdésekkel, illetve javasolnak-e más területeket, amelyeken haszonnal járna EU szintű kiegészítő intézkedés meghozatala.

Annex I, Section I-Economic benefits from financial integration

The financial sector plays a key role in the economy by allocating economic resources efficiently in time and space and thereby enabling real-sector activity to expand and develop optimally. In playing this role, a well-functioning financial sector should provide the means to:

- execute financial securities transactions on a cost-effective and safe basis through the appropriate mechanisms for trading, clearing, settlement and custody
- pool investor resources, subdivide shares in available investment opportunities, and spread the risk, thereby overcoming issues of scale in the resource allocation process
- rapidly be able to finance and respond to new business opportunities
- price and manage effectively the risks related to financial transactions
- reflect available information efficiently in prices so as to overcome problems of co-ordination in decentralised decision making;
- meet consumers' needs at reasonable cost; and
- address possible incentive problems created by the existence of information asymmetries and by the principal-agent relationship in the financial intermediation process.

So that:

- small and medium sized entities (vital for EU job-creation) can access a wider availability of risk capital and more innovative and lower cost finance to fuel their growth
- larger companies profit from an overall reduction in the cost of capital and a wider range of financial products
- the public sector can meet its financing needs at lower cost
- consumers benefit from improved returns on investment funds or life products, or reduced borrowing costs; to access a wider choice of investment opportunities and cheaper and more reliable ways of paying for goods and services;
- financial stability can improve and the European market becomes more attractiveness for foreign capital inflows; and
- the society as a whole to help finance the major structural economic challenge Europe faces – namely its long run pension deficit – by introducing more efficient pan-European markets for long-term savings products.

To the extent that the financial sector is constrained in the performance of these various functions, there is a consequent cost in terms of sub-optimal economic performance and welfare loss.

Within the European Union, the financial sectors of the Member States have evolved to reflect specific national conditions and preferences. While these systems are generally efficient from a national perspective, they are much less so when viewed from the perspective of a progressively integrating European economy. Over time, a divergence has emerged at European level between the real sector which increasingly operates on a cross-border basis and a still highly fragmented financial sector. The degree of fragmentation has been such that the European financial sector cannot function efficiently and therefore acts as a drag on the overall performance of the European economy. The costs and risks associated with cross-border financial transactions are unnecessarily high, thereby discouraging the conduct of financial activity on a pan-European basis. The result has been an inefficient allocation of economic resources due to unexploited scale/scope economies, sub-optimal risk management, inefficient pricing and reduced opportunities for an optimal distribution of investment/consumption over time.

In light of these inefficiencies, financial integration has been a European policy priority since 1998 and now forms an integral part of the Lisbon strategy. The underlying economic rationale is that financial integration will enhance the level of financial development throughout Europe and thus contribute positively to the performance of the European economy. A more efficiently functioning economy will mean more jobs as new business opportunities open up. The largest benefits could accrue to those Member States with the least developed financial markets – facilitating over time economic convergence within the Union.

Given their growth potential and their share of GDP, financial service sectors have a direct and decisive impact on the aggregate competitiveness of modern economies. For example, the key differences in economic performance between Europe and the United States, with US productivity growth showing a strong acceleration during the second half of the 1990s, can be found in a limited number of intensive ICT-using services which account for much of the overall US-EU gap in productivity growth since 1995. More specifically, the US showed rapid productivity expansion in securities trading²³. According to a study by McKinsey Global Institute, the introduction of pro-competitive regulations played a significant role in this remarkable performance. Very recently both the Sapir report²⁴ and the Kok report²⁵ have stressed the importance of completing the single market for financial services because of the role that financial services play both on the supply and on the demand side of the different national economies.

²³ Bart van Ark, Robert Inklaar, Robert H. McGuckin “Changing Gear” Productivity, ICT and Service Industries: Europe and the United States”, Paper for ZEW Conference 2002 on Economics of Information and Communication Technologies, June 24-25, Mannheim.

²⁴ Sapir et al. “An Agenda for a growing Europe”, Oxford University Press, March 2004.

²⁵ Kok et al. “Facing the challenge: the Lisbon strategy for growth and employment”, Report to the Commission, November 2004

Despite the fact that it will take a considerable time before the overall financial and economic impact of the FSAP measures can be assessed directly, the case for creating integrated, open and efficient EU capital and financial services markets remains as strong as ever. This view is supported by the economic literature.

Consecutive studies calculated the economic benefits of financial integration:

- the Cecchini report of 1988 estimated that the integration of the financial markets of 8 Member States would increase the value-added of their financial services by 0.7% of GDP²⁶
- the London Economics study²⁷ (end of 2002) focused on the benefits from integration by calculating the static efficiency gains from deeper and more liquid equity and bond markets in EU15. The study concluded that fully integrated markets would lower the cost of capital for companies by 0.5% and increase the GDP-level over time by 1.1%
- the CEPR study²⁸ (end 2002) looked at the relationship between financial integration and growth from a micro-economic point of view. The study concludes that, in a scenario in which manufacturing companies would have the same access to finance as the US companies, value-added growth in European manufacturing is estimated to increase by 0.75-0.94% on a durable basis.

Quantifying the costs and benefits of financial integration is very difficult and is subject to significant data, statistical and model uncertainty. Accordingly, the results of these studies can be considered only as indicative of the potential benefits of European financial integration. Nevertheless, the results of these and other studies underscore the validity of European policy on financial integration. All future proposed regulation will be accompanied by an impact assessment aimed at showing the economic benefits of the proposed measures.

²⁶ This estimate was based on first round effects only and did not take dynamic effects into account, which were expected to have generated a higher figure.

²⁷ London Economics (2002), "Quantification of the Macroeconomic Impact of Integration of EU Financial Markets" Available in the Commission web-site at: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/mobil/overview/summary-londonecon_en.pdf.

²⁸ Giannetti M., L.Guiso, T. Jappelli, M. Padula and M. Pagano (2002), "Financial market Integration, Corporate Financing and Growth", DG ECFIN Economic Paper N° 179. available at: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/publications/economic_papers/economicpapers179_en.htm.

Annex I, Section II-Better regulation, transposition, enforcement and continuous evaluation

The benefits from financial integration can only be delivered if the European institutions, supervisory authorities and market participants can ensure that the existing rules are consistently applied and enforced. The Commission's priority measures to make this happen are outlined below.

Preparation of initiatives.

Open and transparent policy making

The Commission will continue to apply the most open, transparent and evidence-based policy-making in line with the Lamfalussy process. Thorough and wide consultation and economic impact assessments will continue to ensure that, where legislation is necessary, sound rules will be drawn up with clear and demonstrable added-value for Europe's markets and consumers. The Commission favours publishing all responses to open consultations. Summaries of consultation procedures will be drawn up by the Commission and published. Responses to the recent public consultation on the Commission's working paper²⁹ evaluating the Lamfalussy process³⁰, strongly endorsed the Commission's general approach.

Simplification

Although the Commission has tried to keep the FSAP legislative framework as simple as possible, there is room for improvement. Simplification and consolidation of the existing rules (codification) is a continuous objective and will be factored in when preparing any new piece of legislation.

Legal coherence

A robust and clear legal framework is necessary for the efficient operation of both financial market participants and the public authorities responsible for regulation and supervision. The Community framework of law for the European financial markets and services is now highly developed, increasing cross-border activity and integration. New market practices can sometimes raise uncertainties or discussions as to how the existing law will apply or as to how it should develop. The Commission has already put in place arrangements to identify and analyse these areas. For example, in January 2005 the Commission launched the Legal Certainty Group dealing with cross-border securities rights and transfers. In conformity with its aim of

²⁹ See "The application of the Lamfalussy process to EU securities markets legislation: a preliminary assessment by the Commission services"-SEC(2004) 1459.

³⁰ European regulatory and supervisory process via a four-level approach: (1) framework legislation adopted in co-decision (between Council and European Parliament) at "level-1", concentrating on the core political principles; (2) "level-2" implementing measures to fill in the details of "level-1" legislation subject to precise constraints fixed in that legislation; (3) day-to-day cooperation by national supervisors and regulators to ensure consistent implementation and enforcement; and (4) more effective enforcement of Community law.

promoting better regulation, the Commission will consider whether it should encourage more actions in this domain.

Full co-operation among the supervisory committees (CEBS, CEIOPS and CESR) is needed to ensure consistent application of European rules across the board. Also, further work on convergence of reporting, organisational and other requirements for businesses will help create homogenous business environments throughout the Union. Cooperation at level 3 must take place in a carefully modulated, open and transparent environment that fully respects institutional boundaries and the need for political accountability.

The Commission intends to carry out an exercise to read across the connected (existing and proposed) directives to ensure consistency and internal coherence of terminology and effect³¹. Launching a feasibility study in the securities area might be helpful to find out if over time all rules (at European, and also national level) can be fused in one body of consistent law, a “*Financial services rulebook*”. Some texts could be simplified, or even repealed; a number of reviews will be carried out (see below). If needed, changes to the legislation could be proposed – with the flexibility of the Lamfalussy process, this could be achieved in reasonable time.

Transposition

Regrettably, the rate of transposition by Member States within the agreed deadlines is worsening³² (for example in the transposition of the Market Abuse Directive). What can be done to improve the situation? The following actions could help.

Renewed political commitment

Member States should demonstrate their commitment by providing clear and detailed transposition tables-preferably in one of the working languages of the Commission³³. The Commission will enhance monitoring and control. To give visibility to the state of transposition, the Commission will be bringing forward an on-line FSAP transposition matrix – showing which texts have been implemented by the Member States, when and how, with hyper links to the Member States’ own texts. Where available, transposition tables will also be provided. A special chapter in the Internal Market Scoreboard³⁴, planned for July 2005, will be devoted to this.

Realistic deadlines for transposition

Allocating sufficient time to Member States and market participants to apply Community rules is important. In the future, more care is needed to work out the

³¹ See ‘European Contract Law and the revision of the acquis: the way forward’-COM(2004) 651- for an explanation of the development and role of the Common Frame of Reference in reviewing the contract law acquis.

³² An overview of transposition deficits will be put on the Commission’s website, see: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan.

³³ See “Recommendation from the Commission on the transposition into national law of Directives affecting the Internal Market-SEC(2004) 918, 12.7.2004-suggesting that correlation tables should be attached to the notification letter.

³⁴ http://europa.eu.int/comm/internal_market

necessary time for implementation of Directives and the implementing measures. The Markets in Financial Instruments Directive is an example where the deadline for transposition needed to be extended after adoption³⁵-something that should be avoided in the future.

Transposition workshops

A continuation of transposition workshops with Member States and European regulators to iron out, *ex-ante*, the main problems by providing explanatory guidance to the Member States, regulators and markets if needed, while fully respecting the role of the European Court of Justice. The Member States have a duty under the Treaties³⁶ to implement and apply Community law. However, the Commission – as guardian of the Treaties – will remain vigilant in addressing any shortcomings and will launch infringement proceedings swiftly if this obligation is not carried out properly. At the same time, market participants and regulators should help the Commission identify any flagrant failures and address any shortcomings to national courts.

The Lamfalussy arrangements should also play an important role in the continuous monitoring of consistent transposition and effective enforcement. Peer group reviews, benchmarking and efficient mediation mechanisms within the level of the supervisory networks could help find agreement on implementation/enforcement problems and help raise standards and best practises. Good work has already been done by CESR in a number of areas (e.g. transitional provisions for UCITS III).

Mediation and alternative dispute resolving

However, at the same time, Europe needs to strengthen its enforcement mechanisms further – to ensure legal consistency and predictability. Mediation and alternative dispute resolution schemes, such as the already existing SOLVIT and FIN-NET networks³⁷, offer considerable potential. Other, additional complaints and mediation procedures – in particular within the supervisory committees (Lamfalussy level 3) need to be developed and could be very effective.

CESR's recent paper³⁸ illustrates a number of urgent day-to-day problems that CESR thinks could arise under Directives currently being agreed and implemented in the securities sector (e.g. how to supervise the conduct of business rules of an intermediary organised on a trans-national basis, with branches in several Member States; or how to apply a particular International Accounting and Financial Reporting Standard to a market operation). Similar problems could arise in other sectors, such as banking. For example, a branch could have a significant impact on financial stability in the host Member State – where the branch represents a major player – while being much less significant in size in the home Member State where it is supervised. Non-binding mediation is one idea – but further reflection is needed within

³⁵ The Commission came forward with a proposal for a one year extension – to be agreed upon by Council and European Parliament.

³⁶ EC Article 10.

³⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market

³⁸ http://www.cesr-eu.org/consultation_details.php?id=48

current institutional boundaries. Similar pan-European enforcement issues arise in the area of audit oversight.

Whatever alternative dispute solving mechanisms are developed, they cannot be a substitute for ultimate proceedings before the European Court of Justice.

Ex-post evaluation

While consistent transposition and enforcement of European legislation is key in creating the benefits of a level playing-field, the more fundamental question as to whether the rules actually achieve what they were meant to achieve must be addressed. The Commission will continue to report on an annual basis on the state of financial integration³⁹, also addressing competitive structures in Europe, the efficiency gains of integration and related financial stability issues.

With the FSAP having reached its closing chapter, the logical next step is to evaluate its impact on financial markets and institutions as well as on the consumers and users. *Ex-post* evaluation of the FSAP and of all new legislative measures will in the future be a top priority for the Commission. The Commission plans to carry out a full evaluation of the FSAP in the course of 2006-2008, when all measures are implemented and the empirical and possibly the first economic effects start to be measurable⁴⁰. The Commission will also carry out a number of reviews mandated by legislation adopted under the FSAP-e.g. on large exposures, own funds, commodities dealers, regulated markets and regarding the Financial Conglomerates, Insurance Groups and E-money Directives-, with a view to achieving greater coherence and more effective supervisory tools.

Not all measures need to deliver direct economic benefits. Measures can be needed to improve consumer protection, strengthen financial stability *etc.* However, if – over time – careful assessment and analysis reveal that specific legal texts have not worked – and will not produce their desired effect in the years to come – they will be modified or even repealed entirely. The Commission would be interested to learn from stakeholders which measures could be repealed and why.

Moreover, the Inter-institutional Monitoring Group⁴¹ has so far proved a useful, independent mechanism for evaluating progress on achieving the objectives of the Lamfalussy report. A new Group has recently been furnished with a mandate to provide annual reports until the end of 2007. The mandate has been expanded, in line with the extension of the Lamfalussy process, to cover banking, insurance and occupational pensions as well as securities law.

³⁹ http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/cross-sector/fin-integration/sec-2004-559_en.pdf. Each year's report will focus on specific issues; in 2005 these issues will be reflected in special features on financial consolidation, retail financial services and new Member States.

⁴⁰ This exercise will require careful preparation and fine-tuned calibration. To that end, the Commission envisages the organisation of a workshop with economic experts in mid-2006.

⁴¹ Composed of 6 people, made up of 2 representatives nominated by the European Parliament, Council and the Commission respectively.

Challenges

Cross-border penetration of financial services and capital markets in Europe is increasing. Delivering efficient and effective supervision remains a key issue for the further development of the Single Market for financial services in Europe. The Economic and Monetary Union (EMU) and the FSAP, almost complete, have acted as catalysts for change. This poses **challenges** for supervisory systems, which remain nationally-rooted.

Financial systems have increased their interoperability and become more integrated, providing services across borders. Large firms have shifted from country-based structures to structures focused more on business lines with centralised management functions. There is demand for supervisory arrangements that better reflect the way in which risk is managed and business is done. In the integrating European market, effective supervisory cooperation is essential, both in terms of day-to-day supervision and in the event of a crisis. More consistency between regulators and supervisors is important to avoid market uncertainty. Firms are demanding more streamlined and less costly cross-border and cross-sectoral supervisory arrangements. Concerns exist about the lack of equivalent powers and tools in exercising European supervisory functions.

A three-step, evolutionary approach

Rushing into a debate on a future supervisory model for Europe without first laying down the necessary groundwork would be counter-productive and not deliver the desired results. Looking ahead at supervisory developments over the 2005-2010 horizon, an evolutionary approach is needed that strikes the right balance between ensuring effective supervision and financial stability, and minimising the regulatory burden for firms, systems and markets. The Commission proposes the following three steps:

Step 1: Agreement on overall policy objectives

The Commission's **policy objectives** for the coming five-year period are two-fold:

- to advance the **Lisbon agenda** by enhancing the **competitiveness** of EU financial markets and institutions. To the extent possible, activities should be subject to the same supervisory requirements both on a cross-border and cross-sectoral basis. All Member States must ensure in their implementation processes that their supervisors have the necessary powers to supervise and cooperate as required in the Directives. Avoiding unnecessary duplication in regulation and supervision will reduce industry burdens and foster expansion of cross-border financial services
- to maintain the **highest, most up-to-date standards of regulation, oversight and supervision** for EU financial institutions, systems and markets to ensure financial stability, market integrity and consumer protection. Supervisory requirements should accurately reflect the risks run in

the market while converged supervisory practices and powers are crucial to ensure a level playing field and to avoid regulatory arbitrage.

Step 2: Maximise current framework, identify gaps and develop existing tools

Convergence of supervisory practices in all financial sectors is one of the key functions of the recently established Lamfalussy process. The second Lamfalussy review expected in 2007 is a milestone in this regard. Existing supervisory tools and the potential of CEBS, CEIOPS, and CESR should be exploited to the maximum extent. All possibilities to cooperate under the existing framework should be pursued, within the contours of existing institutional boundaries and in full respect of ensuring democratic accountability. Factual evidence needs to be gathered to see whether and where there are difficulties in day-to-day supervision in the various sectors, the efficiency of current supervisory networks should be assessed and gaps effectively filled. Particular attention should be paid to cross-sectoral issues, by providing greater clarity to the roles and responsibilities of supervisors and through convergence of supervisory practices. In addition, a number of practical features could be developed to help improve supervision in European financial markets and to enhance cross-border regulatory and supervisory cooperation, e.g. common reporting templates, effective dispute settlement procedures etc. Future legislative proposals (e.g. post-trade and insurance solvency) will need to anticipate specific solutions for supervisory cooperation. More consolidated supervision is a legitimate demand from industry. However, this should be a long-term objective. We should give the new supervisory committees a few years before they deliver their full potential, instead of rushing into a more integrated supervisory system at a time when markets are not yet really integrated. Targeted EU-level action may be needed to underpin supervisory cooperation in the following **three strands**:

(i) Removing inconsistencies within and between Directives, paying particular attention to cross-sectoral issues. The Commission will review overlapping, conflicting or outdated supervisory requirements in the directives, e.g. whether exceptions to the home country prudential control principle are still justified. Regulation should set the ground rules for an environment that allows well-run firms to succeed without encountering unnecessary supervisory barriers. Present and programmed Directives could create overlapping or conflicting supervisory requirements (e.g. Financial Conglomerates, Insurance Groups and future Solvency Directives). Working with stakeholders, an ongoing cross-sector review of supervisory approaches will be carried out and any necessary adjustments made to ensure coherence, clarity and supervisory efficiency. However, changes should only be considered after sufficient practical experience and after having maximised the current supervisory potential.

(ii) Greater clarity in the roles and responsibilities of supervisors. Home country control remains the core concept for supervision in Europe. The role of supervisors is now slowly starting to follow the way in which firms organise and manage themselves. In banking, for example, the Capital Requirements Directive proposes in some areas decision-making powers for supervisors that apply also to subsidiaries in other Member States, thus avoiding multiple decisions and reducing burdens. Before extending these powers to other areas, the respective roles and responsibilities of supervisors need to be reinforced and a number of key underlying and interrelated

issues should be addressed (liquidity, crisis management, lender of last resort, deposit guarantees, and winding-up and bankruptcy proceedings). In insurance and securities markets, similar issues may require attention. As a matter of priority, work will commence with all interested parties to determine how to optimally address the nature, location and supervision of risks in cross-border operations.

(iii) Convergence of supervisory practices. The three supervisory committees (CESR, CEBS and CEIOPS) are focusing on promoting cooperation and seeking similar responses to similar issues (e.g. developing common reporting rules and formats to reduce regulatory costs, peer pressure/mediation, and sharing information and data). In doing so, any new differences between supervisory powers and approaches which could impede proper market functioning should be identified and addressed. Possible solutions are: a review of divergences stemming from national legislation; enhanced cooperation through Memoranda of Understanding; coordinated or joint investigations; or coordinated group supervision. This should be done in a transparent way that respects institutional boundaries and democratic accountability. All tools underpinning supervisory cooperation, including non-binding standards agreed between supervisors, must of course be fully compatible with binding European legislation and must not prejudice the political process.

Step 3: Development of new structures.

New structures should only be developed if all possibilities for cooperation under the current framework have been exhausted and if there is compelling evidence that, once fully implemented and developed, this framework cannot fulfil its financial stability and integration objectives or meet the requirements of European legislation.

Background

The Informal ECOFIN Council in September 2004 in Scheveningen (NL) discussed findings that suggest that cross-border acquisitions in Europe are less common in the financial sector (particularly banking) than in other sectors of the economy.

Eliminating or at least reducing unjustified barriers to cross-border investment and economic rationalisation within Europe will strengthen the competitiveness of the economy at large – and foster growth and job creation. However, consolidation is not an end in itself, and takeovers and mergers will not automatically produce improved economic performance. Rather, market-driven consolidation will enable European financial service providers to reach their effective potential and compete internationally – via economies of scale and scope.

Possible explanations

There are a number of possible explanations why in the financial sector cross-border acquisitions in Europe are less common, e.g. factors related to structural, cultural, language and taxation issues, which weaken the business case for consolidation. It was also suggested that inappropriate intervention by national supervisory authorities and political interference are reasons for banks' failure to consolidate significantly on a cross-border basis. This debate is not about the overall level of 'foreign' participation in individual Member States' financial sectors, which depends on a range of factors (such as profitability, cost effectiveness, etc.). It is rather about whether or not national supervisors use solely prudential criteria to assess the merits or demerits of a particular merger or acquisition. Supervision should not be misused for protectionist purposes.

The Commission's approach

In January 2005, the Commission issued a call for advice to CEBS notably on the criteria used by national supervisory authorities when reviewing acquisitions of qualifying shareholdings (cf. Article 16 of Directive 2000/12/EC). Many of these issues are also pertinent for other financial sectors, where similar provisions exist. In the insurance sector, the Commission issued a call for advice to CEIOPS on the "fit and proper" concept in December 2004. In the UCITS area, the industry is calling for cross-border mergers to be facilitated in order to increase size and reap economics of scale. Transparency in the bond market and how government debt markets function have also been raised as areas where integration would be beneficial. Cross-sectoral consistency will need to be checked regarding these outcomes.

In addition, the Commission will analyse the reasons for the low level of cross-border consolidation to date and investigate whether there are unjustified obstacles hampering the proper functioning of an internal market. In parallel, the Commission

will review the application of the Treaty-based freedom of capital movements (Articles 56-60) in the area of cross-border bank mergers and acquisitions⁴².

In particular regarding its ongoing review of Article 16 of the Banking Directive, the Commission considers that, at the very least, more clarity, transparency and disclosure are needed, based on a set of well-defined common prudential criteria. Supervisors ought to make explicit the criteria they apply when reviewing qualifying shareholdings and their decisions should be made within a reasonable timeframe.

Supplementary action through competition policy is an important complement to financial integration measures. In line with its proactive approach to enforcing antitrust rules, the Commission will undertake sectoral enquiries in the areas of retail financial services and business insurance, with increasing focus on market monitoring. The objective will be to implement selective competition screening, and in particular to enhance competition in certain European retail financial services markets. Special attention will be given to the identification of obstacles to the provision of cross-border services and entry barriers, both in the form of regulation as well as “typical” antitrust issues.

⁴² The Commission will present a factual report on obstacles to the ECOFIN Council by September 2005 along with recommendations stemming from its review of Article 16 of the Banking Directive. It also intends to prepare a Communication on the application of the Treaties based freedom of capital movements this summer.

Future enlargement and neighbourhood policy

The Commission will monitor carefully that candidate countries fulfil their responsibilities in the financial services area and assess whether they are ready to play their role as full members of the Union. As with previous accessions to the EU, the Commission intends to take a pro-active approach by asking candidate countries to apply existing rules already before their accession.

Regarding the countries with which Partnership and Cooperation Agreements are in force and which fall within the framework of the European Neighbourhood policy, the Commission will seek to ensure adherence to the main principles of the European rules.

Global dimension

Enhancing European influence on the global stage and ensuring the global competitiveness of the European financial sector should remain a priority. Financial services are a global business-developments in one jurisdiction have an impact on others.

Three regulatory objectives can be identified:

- (1) the need to remove barriers to open and competitive financial services markets worldwide and to ensure market access, based, where appropriate, on equivalent regulatory approaches
- (2) the need to manage major structural changes on the global stage – seeking cooperative solutions where possible
- (3) the need to protect the international financial system from instability, fraud and financial crime.

Good progress has been made in building open, *ex-ante* regulatory dialogues-exchanging information, identifying potential regulatory problems upstream and seeking mutually acceptable solutions. With the United States, a number of important regulatory understandings (e.g. on the cooperative model for the implementation of the Sarbanes Oxley Act and on financial conglomerates) have helped reduce transatlantic friction. Working as far upstream of the political process as possible to converge regulatory and supervisory principles minimises compliance and adjustment costs in the different jurisdictions.

Recently, the Commission has had a first successful macro-economic and financial sector regulatory dialogue with China – which will be repeated in the near future. A number of important areas for cooperation and regulatory dialogue in the financial services area have been identified, such as accounting and the experience with the Lamfalussy regulatory model. The Commission also would like to deepen financial relations with Japan, and, if possible, also with India over the next five years.

The Commission is committed to an ambitious opening of global financial services markets, as modern and efficient financial markets are a prerequisite for further economic development in these countries. This commitment will therefore be reflected in the WTO negotiations on financial services.

The Commission would like to deepen further these regulatory dialogues, more particularly the EU-US dialogue which is already well on track – working closely with the Member States, the European Parliament and the private sector. In the Commission's view, the informality and practicality of the dialogue are proven strengths. The current participants should thus not be changed – although experts could be included on an *ad-hoc* basis.

Important themes for the EU-US regulatory dialogue in the coming years are:

- work towards equivalence/convergence between IAS and US-GAAP – agreeing a roadmap and timetable are now urgent. The Commission intends to take a decision on equivalence of the major third-country accounting systems (required under the Transparency and Prospectus Directives) end 2006 or early 2007
- facilitate deregistration from US securities exchanges
- increase co-operation with the US insurance supervisors and remove collateral requirements for EU reinsurers
- ensuring that the Basel Capital Accord (in Europe the Capital Requirements Directive) is implemented on time and in a way that effectively delivers a level playing field between Europe and the US
- cooperation on a policy response for Credit Rating Agencies⁴³
- work toward a cooperative model in supervising auditors (in cooperation with the US Public Company Accounting Oversight Board)
- closely follow the Securities and Exchange Commission's market regulation review and facilitating placement of trading screens of EU exchanges in the US
- look into the governance, financing and participants of international standard setting bodies.

⁴³ See also Section 3.1.

Annex I, Section VI – Asset management

Alongside pension funds and insurance companies, investment funds play an increasingly important role in European financial markets-mobilising household savings and channelling them towards productive investments. The European fund industry currently manages some € 4.7 trillion of assets on behalf of a growing segment of the European population-in some Member States, over 20% of the adult population hold UCITS⁴⁴. A cost-effective fund industry will diversify risk more efficiently, allow retail investors to earn higher returns and make capital available for investment projects.

Investment funds will assume greater importance as public sector pensions remain under funding pressure and occupational pension funds shift to a defined-contribution basis. Small differences in net return on investments in funds can make a huge difference to the accumulated value of capital at pay-out date. A cost-efficient fund industry, where gains are passed on to end-investors, can be part of the solution to Europe's pension deficit.

The 1985 UCITS Directive seeks to facilitate the cross-border offer of investment funds to retail investors. It has provided a focal point for the development of the fund industry in Europe. However, cross-border sales remain constrained: the 'product passport' continues to encounter difficulties and fund managers have not been able to export their expertise. UCITS legislation may entail significant missed opportunities for the industry if it does not provide for effective exercise of other single market freedoms by fund managers, or respond to the reality of a fast developing business. This may translate into higher costs and a more limited range of investment opportunities for investors.

The Commission services will publish a comprehensive review of UCITS legislation this summer. This will identify concrete steps to improve consistent transposition of existing UCITS legislation and to ensure that it delivers its intended effects. The focus will be on consolidating and enhancing the UCITS framework. However, the growing importance of this business warrants a longer-term reflection on whether the UCITS framework is capable of harnessing the full potential of this industry-taking into account the need for appropriate protection of retail investors-or of responding to profound structural changes affecting the asset management business

On the basis of this review, the Commission services will prepare a Green Paper on asset management for publication in July 2005.

⁴⁴ UCITS are harmonised collective investment undertakings that can operate throughout the EU.

Retail Financial Services integration is needed

The post-FSAP stocktaking process identified the market for retail financial services as an area requiring further attention. A number of important factors have increased the need to consider encouraging future integration in the retail financial services markets:

- the introduction of the **euro** has resulted in price transparency and exchange rate stability
- **technological innovations**, such as Internet, are providing new opportunities to sell financial services at a distance and hence cross-border
- increased **consumer mobility** of European citizens is driving demand for efficient cross-border financial services⁴⁵
- there is a growing need for more efficient long term financial services products to complement **state welfare provision**.

The way forward

However, integration of retail markets is complex and demanding. Product characteristics, distribution systems, consumer protection, contract law, differences in consumption culture or other economic or structural realities play a more prominent role in this area – and create considerable complexity for cross-border supply.

Integration of retail financial services should not only enable consumers to purchase products cross-border, but also facilitate the sale of products, developed in one domestic market, throughout Europe without the need for substantial modification. This would deliver more choice and better prices to consumers.

The Green Paper should help to identify the most significant cross-border barriers and risks for consumers so that the Commission can carefully prioritise a limited number of actions where there is a business case for further retail integration and tangible results can be achieved.

Supplementary action through active application of competition policy is therefore important. Accordingly, the Commission will undertake sectoral enquiries, with a focus on market monitoring (see Section 3.3 of the Green Paper and Annex I, Section IV).

⁴⁵ For an analysis of factors which affect consumers' propensity to buy from firms in another country see Optem survey on cross-border shopping for financial services carried out for the Commission, available at http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/fina_serv/cons_experiences/index_en.htm

Future measures should be based on an appropriate policy mix between harmonised rules and mutual recognition. Such measures must neither erode well-founded consumer protection measures, nor stifle or distort competition.

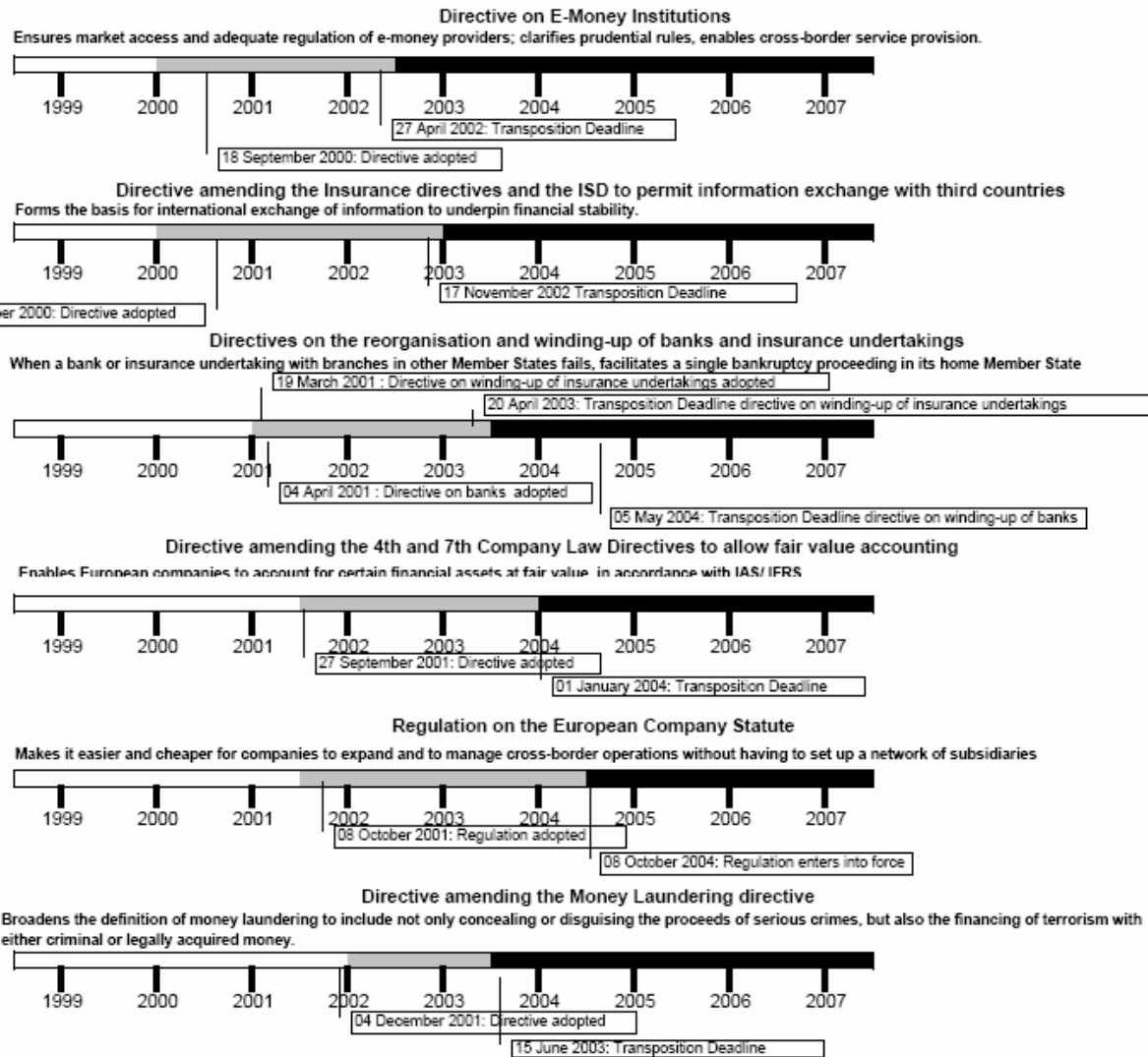
The consumer perspective

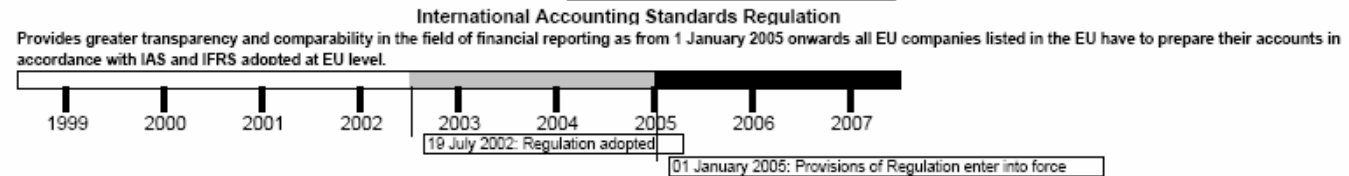
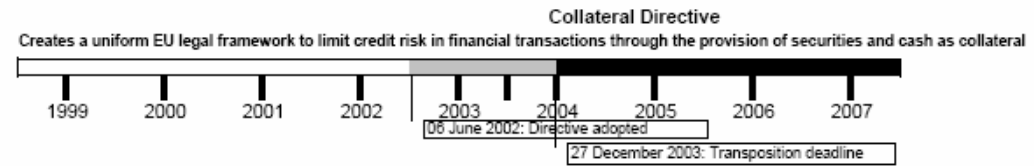
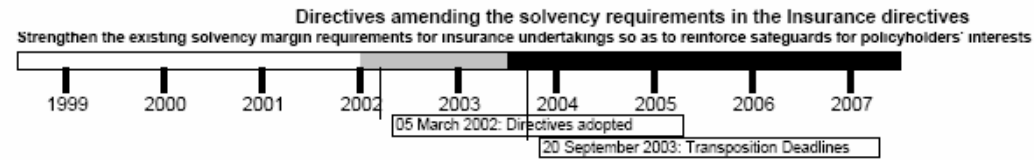
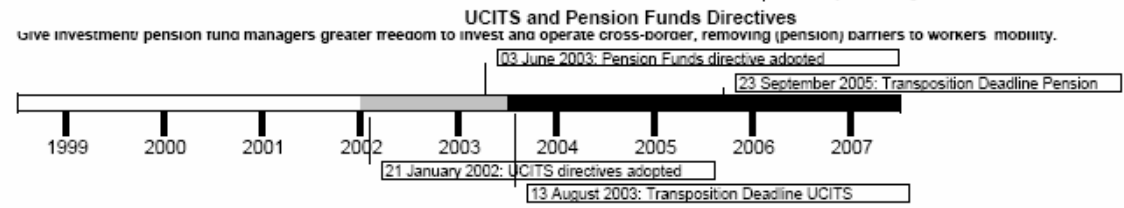
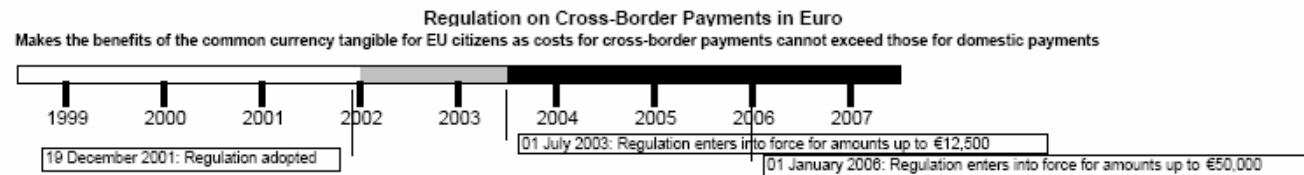
The Commission is committed to listen to all interested parties before coming up with new initiatives. The Commission is committed to ensure the consumer and user perspective is heard⁴⁶, and that the consumer interest is prominent in the major debates. The consumer and user perspective can be further developed with the help of representative organizations which need to continue efforts to improve their organisation and their knowledge and experience in the area of financial services. Additional action to promote and support consumer awareness might be needed – starting at Member State level.

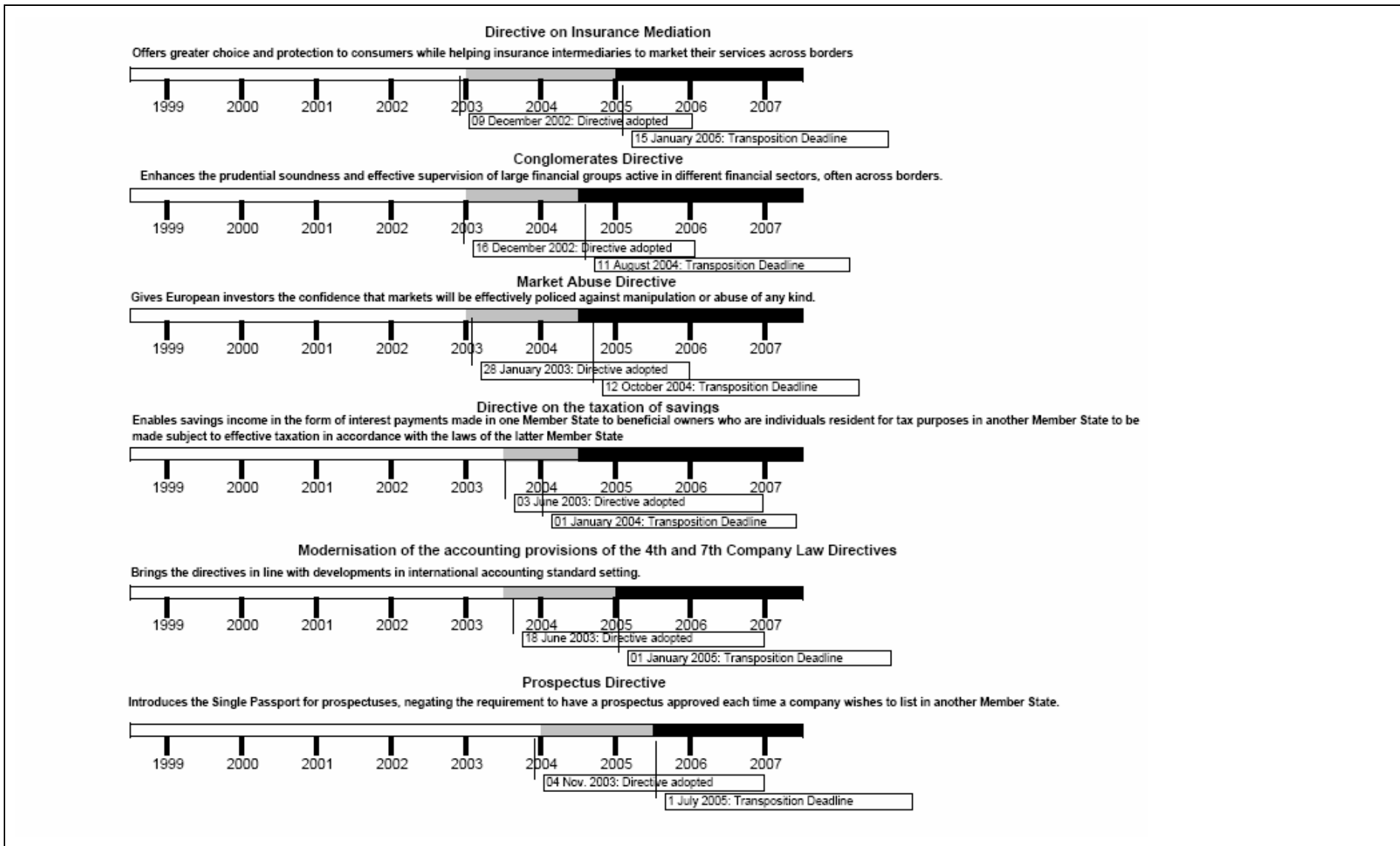
European legislation emphasises the importance of information provision. However, unless consumers themselves develop the skills and knowledge needed to understand increasingly complex financial products, consumers cannot make well-informed (investment) decisions on the basis of this information.

Redress systems could help to increase consumer confidence in the market so that the full benefits of integration can be realized. The out-of-court complaints network for financial services, FIN-NET, already provides some assistance for cross-border disputes.

⁴⁶ One of the initiatives already taken is the establishment of the FIN-USE forum of financial services experts, providing the Commission with valuable input from a user perspective, see http://europa.eu.int/comm/internal_market/finservices-retail/finuse_en.htm.

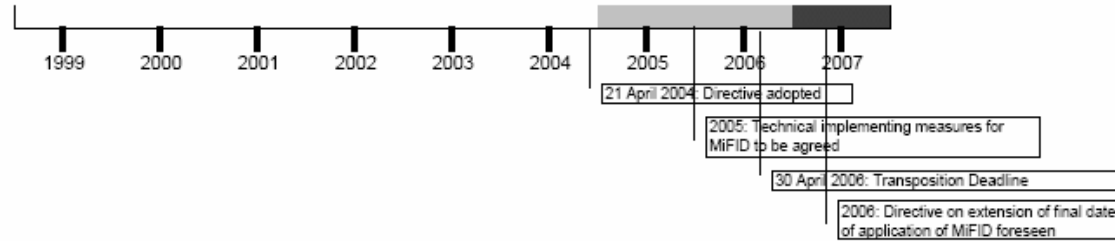

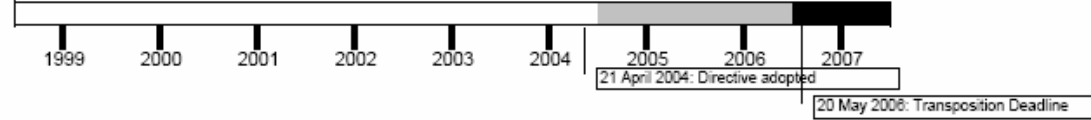
Markets in Financial Instruments Directive

Creates fair competition between exchanges and banks wishing to internalise securities orders; improves pre-trade transparency, order execution and the price of securities trading.

Take-Over Bids Directive

Offers transparent pan-European rules for the conduct of takeover bids to the benefit of shareholders, employees and all interested parties.

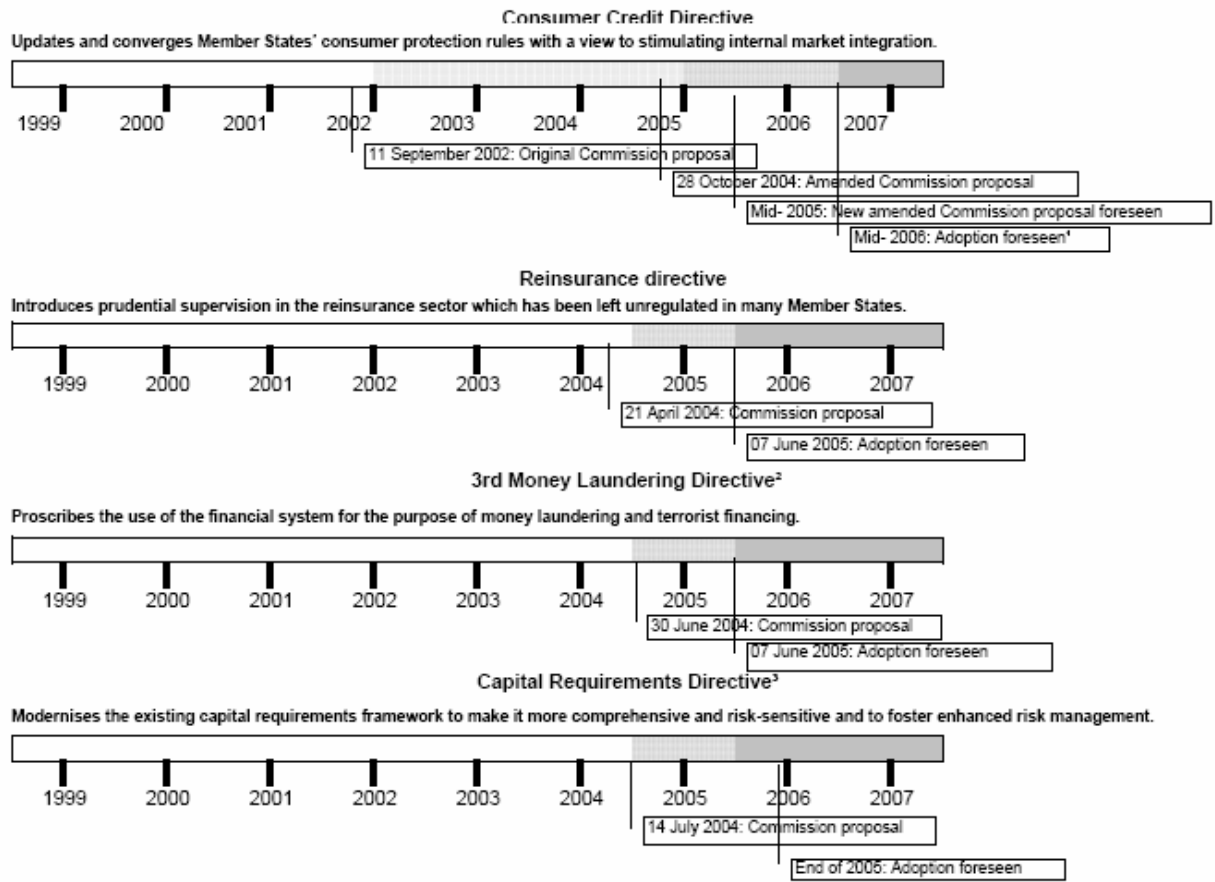

Transparency Directive

Raises the quality of information available to investors on companies' performance and financial position as well as on changes in major shareholdings.

(ii) Timeline for Completion of Ongoing Legislative Proposals

(1) These proposals are currently discussed in the Council and European Parliament, and are anticipated to be passed at a single reading.
 (2) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004
 (3) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004

